

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26. 09. 2019 roku powód S. Z. wystąpił o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem syna D. T., wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 7.09.2015 roku w sprawie III RC 187/15 ustał z dniem wniesienia pozwu, to jest z dniem 26.09.2019 roku

Pozwany D. T. powództwa nie uznał i wnosił o jego oddalenie w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań i dokumentów znajdujących się w aktach III RC 187/15 i niniejszych Sąd Rejonowy ustalił następujące okoliczności faktyczne.

Powód S. Z. ma 46 lat, Pracuje jako kierowca samochodu ciężarowego za wynagrodzeniem 3200 - 3500 zł netto miesięcznie (k.26v). Nadto prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 9 ha własnej ziemi i 5 ha ziemi dzierżawionej. Z inwentarza ma 15 opasów (byczków). Pobiera dopłaty do ziemi w wysokości 600 złotych do hektara. Mieszka w T., gm. K. Poza pozwanym synem ma jeszcze 15 – letniego syna ze związku małżeńskiego, w którym pozostaje. Żona powoda pracuje na gospodarstwie rolnym.

Pozwany D. T. ma 19 lat. Do sierpnia 2019 roku uczył się w Technikum Mechanicznym w S. w trybie dziennym. W związku z niezaliczeniem dwóch egzaminów komisyjnych został skreślony z tej szkoły, będąc na III roku nauki. Obecnie nie uczy się, planuje kontynuować naukę w trybie zaocznym. Zatrudnia się nieoficjalnie , pracował w W., następnie zatrudnił się u brata matki przy pracach związanych z ociepleniami budynków. Od 1 grudnia 2019 roku miał podjąć pracę na umowę. Jak podał, z właścicielem firmy był już dogadany. Mieszka w T. razem z matką, jej drugim bratem i jej ojcem. W związku z niezgłoszeniem się do Urzędu Pracy w wyznaczonym terminie został wykreślony z rejestru bezrobotnych. Majątku nie posiada

Matka pozwanego T. T. pracuje jako kucharka w Szkole Podstawowej (...) za wynagrodzeniem 1594 złote netto. Ma długi. Poza synem D. innych dzieci nie ma.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 7.09.2015 roku w sprawie III RC 187/15 alimenty od powoda na rzecz syna D. zwiększone zostały do kwoty po 470 złotych miesięcznie. Powód alimenty płaci systematycznie, zaległości nie ma.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przepisu art.133 par.1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z par.3 tego artykułu wynika, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Z przepisu art.135 par.1 krio wynika natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art.138 krio).

Porównując sytuację stron z chwili wyrokowania w sprawie III RC 187/15 i obecną stwierdzić należy, że zaszły w niej zasadnicze zmiany, szczególnie po stronie uprawnionej. Powód S. Z. w toku sprawy III RC 187/15 pracował w tym samym zakładzie pracy co obecnie. Jego obecne wynagrodzenie znacząco wzrosło z kwoty 1674 złotych w 2015 roku do wysokości 3200 – 3500 złotych miesięcznie. Tak jak poprzednio dalej prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni z dzierżawami około 14 ha. Aktualnie hoduje 15 byczków. Sytuacja rodzinna powoda nie zmieniła się od 2015 roku, mieszka z żoną pracującą w gospodarstwie rolnym i 15 – letnim synem ze związku małżeńskiego .

W przypadku pozwanego D. T. w 2015 roku uczęszczał do klasy III Publicznego Gimnazjum (...). Aktualnie nie uczy się, zaprzestał nauki w klasie III Technikum Mechanicznego w S., z uwagi na to, że nie zdał dwóch egzaminów komisyjnych. Planuje uczyć się w trybie zaocznym. Pracuje dorywczo. Stara się o podjęcie oficjalnej pracy.

W świetle powyższego przyjąć należy, że w uwarunkowaniach stron na przestrzeni ostatnich 4 lat od czasu ustalenia alimentów w sprawie III RC 187/15 doszło do istotnych zmian. Przy czym w ocenie Sądu najistotniejszą kwestią w sprawie jest ocena zasadności dalszegołożenia alimentów przez powoda na rzecz pozwanego w sytuacji nie ukończenia przez niego szkoły średniej.

Zdaniem Sądu postawa pozwanego nie zasługuje na akceptację. Z zeznań jego matki T. T. na k.14v wynika, że uczęszczał on nieregularnie na zajęcia lekcyjne będąc uczniem Technikum Mechanicznego w S., co przyjąć należy, że bezpośrednio się przyczyniło do nie ukończenia przez niego tej szkoły. Sąd podzielił zeznania świadka T. T., matki pozwanego, osoby której głównie zależy na pozostawieniu ustalonych w sprawie III RC 187/15 alimentów od ojca na rzecz syna. Pozwany na k.14v podał bowiem szczerze, że nie potrzebuje pieniędzy od ojca gdyż jest to mu niepotrzebne. Podał dalej, że swoje stanowisko w sprawie ukierunkowane na chęć utrzymania dotychczasowych alimentów tłumaczy tym, że robi to dla mamy, żeby jej pomóc. Przyznawał, że pracuje dorywczo, zarabia 600 złotych tygodniowo lub 100 złotych dziówki (k.14). Podał, że finalizuje podjęcie oficjalnej pracy. Ze znajdującej się na k.18 informacji z PUP w S. wynika, że urząd ten dysponuje obecnie ofertami pracy dla osób niewykwalifikowanych.

Zobowiązany do złożenia zaświadczenia ze szkoły o kontynuowaniu nauki (k.15v) pozwany nie dostarczył tego dokumentu, co świadczy, że nadal nie uczy się.

W świetle wyroku SN z dnia 27.02.1981 roku (III CRN 18/81, OSNPG 1981/7, poz.31) o ustaniu obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dzieci nie decyduje w sposób automatyczny ukończenie przez dziecko pewnej grupy wieku, lecz możliwość i stopień samodzielnego utrzymania się przez to dziecko.

Skoro zatem na gruncie niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że pozwany nie dołożył starań w celu ukończenia szkoły średniej w trybie dziennym a przez to uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się w oparciu o wyuczony zawód a nadto nie uczy się i może utrzymywać się samodzielnie z racji podjęcia pracy zarobkowej, zdaniem Sądu utracił on uprawnienie do korzystania z alimentów od ojca i dlatego na podstawie art.133 par.1 i 3 krio Sąd ustalił, że obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanego, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 7.09.2015 roku w sprawie III RC 187/15 ustał z dniem wyrokowania, to jest z dniem 10.12.2019 roku. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, nie ustalając daty wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego od dnia wniesienia pozwu w sprawie, nie chcąc narazić pozwanego na dług wobec powoda.

.Mając wszystkie powyższe względy na uwadze, w oparciu przepisy art.133 par.1 i 3 krio oraz art.138 krio Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu orzekając w oparciu o art. 98 par.1 kpc..

sędzia Sławomir Onisko